

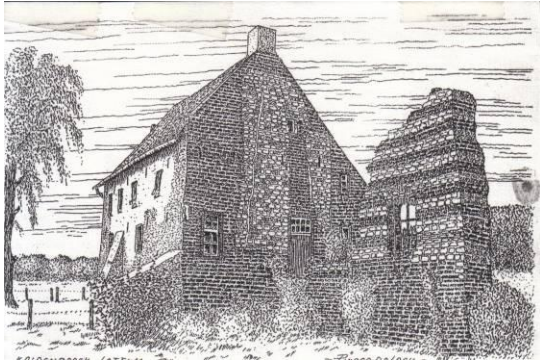
Monseigneur Franciscus Hubertus Schraven Lazarist

* 13 oktober 1873 te Lottum L.

priesterwijding te Parijs 27 mei 1899

bisschopswijding te Zhengding 10 april 1921

† Zhengding 9 oktober 1937

Frans Schraven wordt geboren te Lottum, gemeente Grubbenvorst, op 13-10-1873 als derde kind uit het gezin van Jacobus Arnoldus Schraven in zijn tweede huwelijk met Jacoba Hubertina Wijnhoven. Het gezin telt drie jongens en vier meisjes. Frans moet 6 jaar geweest zijn als het gezin naar Broekhuizenvorst verhuist om de boerderij 'Op Wis' van de ouders Wijnhoven over te nemen.

Bij de foto: Kasteelboerderij Kaldenbroek, waar Frans Schraven geboren werd.

Zijn opleiding.

Frans maakt zijn gymnasiale studie aan het Bisschoppelijk College te Roermond. Zijn leven lang is hij het college dankbaar voor het goede onderwijs in de klassieke en moderne talen. Hij leert er piano en orgel spelen en is een uitmuntend zanger. In 1892 gaat hij voor zijn filosofiestudies naar Rolduc.

Tijdens zijn verblijf in Rolduc bij Kerkrade besluit hij in te treden in de Congregatie van de Missie (lazaristen) waar zijn oom Frans Wijnhoven en neef Frans Geurts toebehoren. De directeur van Rolduc, R.Corten, schrijft in zijn aanbevelingsbrief van 21 mei 1894: "Ik kan u slechts gelukwensen als deze jongeman in uw congregatie wil intreden. Hij heeft een grote vroomheid, een uitmuntend gedrag en een meer dan middelmatige intelligentie".

Enkele weken later komt in Nederland het droevige bericht binnen dat zijn heerom Frans Wijnhoven na een korte ziekte in China is overleden op 26 mei 1894.

Op 30 september 1894 begint hij zijn noviciaat in Parijs. In 1898 is de lazarist Jean-Gabriël Perboyre (*1802 – †Wuhan China 1840) in Rome zalig verklaard. Op zijn feest zingt student Frans als cantor in de kapel van het Moederhuis de verzen van de pas gecomponeerde hymne o.a.: « O Saint Martyr, à travers les espaces d'autres soldats s'en iront après toi.

Accorde leur de marcher sur tes traces et s'il le faut, de mourir pour leur foi. »

(O Heilige martelaar, thans trekken na u vanuit de hele wereld nieuwe strijders voor Christus daarheen. Schenk hun de kracht om in uw voetstappen te treden en, als 't moet, te sterven voor hun geloof)

Op 27 mei 1899 wordt Frans in Parijs priester gewijd door Mgr. J. Thomas c.m. Nadat hij de Eerste Plechtige H. Mis in Broekhuizenvorst heeft opgedragen en afscheid heeft genomen van zijn ouders vertrekt hij naar China.

Foto genomen bij zijn Eerste H. Mis in Broekhuizenvorst te midden van zijn ouders. Op de tweede rij: Nella, Maria, Stina en Mina. Achteraan staan de broers August en Henri.

Naar China.

30 September 1899 komt hij in Shanghai aan. Hij wordt benoemd voor het apostolisch vicariaat Zhengding (260 km. onder Peking). Zijn neef Frans Geurts vertrekt enkele maanden later uit China naar Nederland waar hij op 4 februari 1900 in Den Bosch bisschop wordt gewijd voor het pas opgerichte vicariaat van Yungpingfu (oostelijk van Peking).

Zoals gebruikelijk wordt de nieuw aangekomen priester naar de oude christenmissie van Kia-tchoang gestuurd om taal en gewoonten te leren. Hij draagt voortaan zijn Chinese naam Wén Zhihé, wat betekent 'brenger van vrede'. De troebelen van de Boxeropstand in 1900 gaan in dat deel van het vicariaat Chenting bijna helemaal aan hem voorbij.

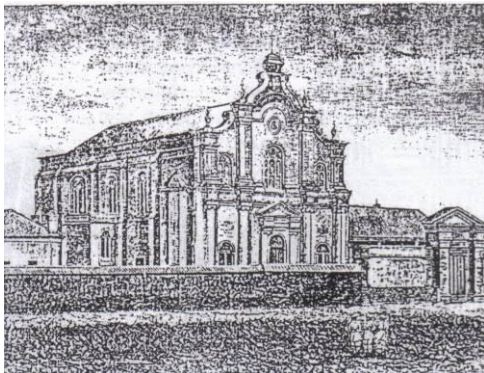
In 1904 roept zijn bisschop hem naar Zhengding om de plaats van de overleden econoom in te nemen. Na het overlijden van de bisschop op 19 oktober 1906 wordt Frans, ondanks zijn jeugdige leeftijd, provicaris van het vicariaat. Hij leidt het tot Mgr. Auguste Coqset in 1907 benoemd wordt tot vicaris van Zhengding.

Hij valt in die twee jaren bij zijn oversten op door de wijze waarop hij het vicariaat met alle missiewerken ook financieel leidt. Daarom wordt hij in 1908 naar de procurator van Shanghai geroepen, waar alle komende en vertrekkende missionarissen passeren en ook de financiële activiteiten van de Lazaristen en de Dochters der Liefde in heel China worden gecoördineerd. In 1910 wordt besloten een dependance van Shanghai in het Noordelijke Tianjin te openen om beter alle missionaire werkzaamheden in Noord-China te kunnen begeleiden.

Bij de foto: Frans als jong missionaris in Chinese kledij en met een Chinese staart.

Frans Schraven krijgt de leiding. Voor de gaande en vertrekkende missionaris is hij een buitengewoon goede gastheer. Vijf jaar later wordt hij teruggeroepen naar Shanghai om daar tijdelijk de algehele leiding van de procurator over te nemen.

Bij de foto: de St. Louiskerk te Tianjin, waar Frans Schraven een korte periode pastoor en tegelijkertijd procurator is.

In 1920 keert hij na twaalf jaar afwezigheid naar het vicariaat Zhengding terug. De overgang van het bureauleven naar het bedrijvige pastoraatleven moet voor hem heel zwaar geweest zijn. Ook zijn collega-priesters moeten aan deze 'bestuurder' wettende die duidelijk en zakelijk aangeeft wat financieel wel en niet kan.

Juist in die jaren lijdt het hele vicariaat onder een grote hongersnood vanwege een langdurige periode van droogte na de desastreuze overstromingen van 1917. In 1920 valt geen enkele druppel water.

Op 16 december 1920 wordt hij benoemd tot titulair bisschop van Amyclea en apostolisch vicaris van Zhengding. Het vicariaat dat een gebied bestrijkt van 30.000 km² telt 8 miljoen inwoners waaronder 70.785 katholieken. 40 Chinese priesters en 20 buitenlandse priesters wonen in 19 residenties en trekken vandaar naar 855 plaatsen op missie. Er zijn 86 kerken, 461 kapellen en 89 gebedshuizen. 17 grootseminaristen en 112 klein seminaristen bieden hoop op toekomstige priesters. 285 leraren en 276 leraressen geven godsdienstonderwijs in 450 scholen aan 6300 leerlingen. De missie heeft verder twee ziekenhuizen, 4 weeshuizen die geleid worden door 43 Chinese broeders Paulisten en een grote groep Dochters der Liefde en Chinese zusters van Sint Jozef.

“De kathedraal van Zhengding”.

Het vicariaat wordt bestuurd vanuit de zogenaamde “kathedraal”, een vroegere keizerlijke halteplaats, die 20 hectare groot is. Het hele ommuurde terrein grenst aan een eeuwenoude boeddhistische tempel en is door een laan in twee helften verdeeld. Lopend vanuit de Zuid poort naar het Noorden ligt links het huis van de zusters van Sint Jozef en haar noviciaat met een meisjesschool. Daarop sluit de middelbare school van de Dochters der Liefde aan. Vervolgens komt men bij een grote tuin van twee hectaren met aansluitend het huis van de Dochters der Liefde, een bejaardenhuis voor oude mannen en een voor oude vrouwen, een weeshuis voor 500 tot 600 meisjes, en veestallen; tot slot het ziekenhuis, de polikliniek en een naai- en borduuratelier.

Vanaf de Zuid poort liggen rechts de Franse school, een beroepsschool voor jongens, de conservenfabriek 'Sint Benedictus', en het oude jongensweeshuis. Daarna komt ook hier een tuin van 2 hectaren, met aansluitend de middelbare jongensschool en stallen. Doorlopend komt men bij een grote poort die toegang verleent tot de bisschoppelijke residentie; links van die poort bevindt zich het huis van de broeders Paulisten met het noviciaat; rechts de drukkerij.

De bisschoppelijke residentie wordt in drie woonafdelingen opgedeeld, ieder op een afstand van 50 meter. In de eerste afdeling met 12 vertrekken en het grote uurwerk is de portiersloge. In de tweede afdeling van 12 vertrekken woont de bisschop en zijn de burelen met vlak er achter de huiskapel. Daar ligt ook de eetzaal waar Mgr. Schraven en Gezellen op 9 oktober 1937 worden gevangen genomen. Daarop sluit een groot gebouw aan met kelderruimten, de recreatiezaal, en de grote bibliotheek. Achter dit alles ligt nog een afdeling met 12 kamers.

Alle vier de afdelingen van dit grote complex hebben een eigen ingangspoort. De hoofdpoot in het Zuiden geeft uitzicht op de kathedrale kerk die het hele Missieterrein domineert.

De bisschopswijding.

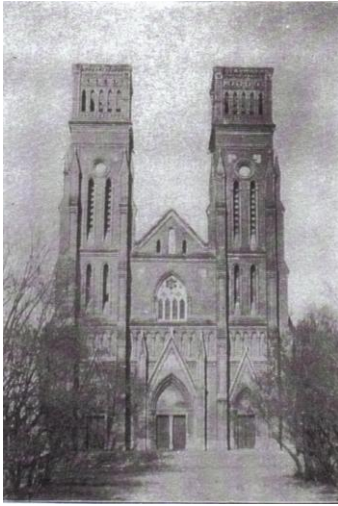

Op Zondag 10 April 1921 wordt Mgr. Frans Schraven tot bisschop geconsacreerd door zijn neef Mgr. Frans Geurts. “Na de plechtigheid, waaraan bijna alle priesters van het Vicariaat deelnemen, is er voor de gasten een sobere dis. De volgende dag gaan de meeste priesters weer naar hun standplaatsen terug want de arme verhongerden hadden meer dan ooit hun hulp nodig.”

Bij de foto: boven in het midden Mgr. Geurts, rechts naar beneden Mgr. J. de Vienne de Hautefeuille. Links van hem

Mgr. Schraven en vooraan Mijnheer Morelli, de oudste missionarissen van het bisdom en medeconsecrator.

De bouwheer

Naast het missiekerkhof van Paitang, op 4 km. van de stad gelegen, wordt in 1894 een kleinseminarie gebouwd. In 1919 zijn er 130 leerlingen met 4 priester- en 6 lekenleraren; pater Jan Ramakers uit Echt is de overste. De oude gebouwen voldoen niet meer. Met hulp van het Sint Petrus' Liefdewerk kan de bisschop in 1922 een nieuwbouw beginnen. In het schooljaar 1924-1925 zijn er 150 leerlingen, verdeeld over acht klassen. Men volgt zoveel mogelijk het staatsprogramma.

In 1922 wordt ook een meisjesschool gebouwd bij de kathedraal van Zhengding, waarover de zusters van Sint Jozef de leiding hebben.

In 1924 wordt de kathedrale kerk aanzienlijk vergroot. Pater De Moerloose CICM, die veel kerken tekent voor Noord-China, is ook hier de architect. Bij de bouw kan men goed gebruik maken van marmarsteen die even goedkoop is als baksteen.

Bij de foto: de kathedrale kerk van Chengtingfu/Zhengding.

25 jaar priester

In mei 1924 neemt Monseigneur Frans Schraven deel aan het Concilie van Shanghai waarop alle bisschoppen van China met hun consultoren aanwezig zijn om de Kerk van China richting te geven.

Op 16 september wordt op grootse wijze zijn 25jarig missionarisleven gevierd. De jongens van het kleinseminarie zullen in de kathedraal zingen maar komen vanwege de regen een uur te laat. Daar wordt toch op gewacht zodat de andere festiviteiten wat in het gedrang komen. Bijna alle priesters zijn aanwezig.

Hijzelf schrijft hierover: "De tijd gaat wel snel voorbij; als ik nu nadenk, wat er in die 25 jaren zoal gebeurd is, schijnt mij alles een droom, doch in werkelijkheid is het Gods Hand, die ons allen leidt en bestiert. ... weest dus zo goed en help mij O.L.Heer bedanken voor al die weldaden waarmee Hij mij steeds overladen heeft en Hem vergiffenis vragen voor de fouten waardoor ik Hem beledigd heb. Vraag Hem ook, dat ik mij steeds meer en meer hecht aan en verberg in zijn Goddelijk Hart."

Het ad limina bezoek aan Rome en het eerste en enige verlof in Nederland.

In 1925 vertrekt Monseigneur Schraven naar Europa voor een ad limina bezoek aan Rome. Het is tevens zijn eerste verlofperiode. In de daarop volgende maanden komt hij naar Nederland. Alle nu nog levende neven en nichten, kinderen van zijn broers en zussen, hebben hem toen ontmoet; enkelen van hen worden door heeroom gevormd. In Broekhuizenvorst, Lottum en Tilburg dient hij het sacrament van het Vormsel toe. In het Missiehuis van Panningen wijdt hij vier priesters. Hij maakt nog juist de watersnood van 1926 mee voor hij naar China terugkeert.

Bij de foto: de officiële foto, waarschijnlijk genomen in Venlo tijdens zijn vakantie in Nederland.

Het Trappistenklooster 'Notre Dame de la Liesse'.

In Baitang, op 7 tot 8 km van Zhengding, zijn in 1915 landerijen aangekocht om de weesjongens van de H. Kindsheid een goede opleiding te geven in akker- en tuinbouw. Het terrein is 100 hectaren groot. Het project start buitengewoon goed, maar de watersnood van 1917 vaagt alles weg. Als Monseigneur in 1925 naar Europa vertrekt, geeft hij zijn provicaris de opdracht de paters Trappisten, die op zoek zijn naar een geschikte plek voor een nieuwe stichting, opmerkzaam te maken op dat terrein. Op 21 april 1928 komen de eerste monniken en 29 april begint het kloosterleven in de priorij die voorlopig afhankelijk zal blijven van het moederklooster. 8 Mei 1928 wordt de voorlopige kapel door Mgr. Schraven ingezegend en het klooster krijgt de naam O.L.Vrouw van de Vreugde (Liesse). De dag erna vliegen de spoorbruggen in de buurt van het klooster de lucht in als bewijs dat de burgeroorlog nu ook het vicariaat heeft bereikt.

De deplorabele politieke toestand.

In die jaren woedt in China een complete oorlog tussen rivaliserende legertroepen. In 1926 wordt de stad Yungping leeggeplunderd en daarbij ook alle missiegebouwen. Vanaf 1927 ligt ook het vicariaat Zhengding in de strijdzone. Telkens weer vluchten mannen, vrouwen en kinderen naar de missieresidenties om bij de zusters van Sint Jozef, de Dochters der Liefde en de priesters bescherming te zoeken. De noordelijke troepen respecteren de missieposten. In 1929 wordt Zhengding door de zuidelijke legers ingenomen; twee maanden lang wordt het missie terrein van de stad bezet waarbij alle bewoners zwaar te lijden hebben.

Afsplitsingen van het vicariaat.

Eind 1928 telt het vicariaat Zhengding 87.168 katholieken, 57 Chinese priesters en 18 Europese missionarissen. In 1929 wordt het mooiste deel van het vicariaat, de oude christenmissie van Zhaoxian, afgescheiden en toevertrouwd aan Chinese priesters. De eerste apostolisch prefect van deze nieuwe prefectuur, Mgr. Jean Tchang, wordt op 24 april 1932 door Mgr. Schraven tot bisschop geconsacreerd. Het nieuwe vicariaat heeft bij de oprichting 30.198 katholieken en 20 priesters die allen uit het vicariaat afkomstig zijn.

Ten zuiden van dit nieuwe kerkelijke gebied ligt het arme gebied van Shuntefuh dat na 1929 nog deel blijft uitmaken van het vicariaat Zhengding. Wel komen in dat jaar de eerste Poolse Lazaristen naar China die het gebied van Shuntefuh zullen gaan overnemen. Bij de oprichting van de prefectuur in 1933 wonen er 15.420 katholieken, 4 Chinese priesters en 12 Poolse missionarissen.

Kontakten met de Nederlandse Provincie.

Op hoog niveau wordt er aan gedacht het Vicariaat Zhengding, net als het vicariaat Yungpingfu, toe te vertrouwen aan de Nederlandse lazaristen. Men kan daar nog wel even mee wachten, maar jonge Nederlandse confraters zijn alvast zeer welkom. Monseigneur kan in 1934 broeder Jozef Geerts overhalen naar China terug te keren. In 1935 worden twee jonge priesters, Hubert Schlooz en Gerrit Wouters voor Zhengding benoemd. Zij zijn de voorhoede van, zo hoopt men, nog veel jonge Nederlandse missionarissen.

Reizen in het vicariaat.

Tussen alle bestuurszaken door trekt Monseigneur ieder jaar in het voorjaar en het najaar op vormreis en visitatie door zijn vicariaat. Zo'n reis duurt soms weken, in een kar trekkend van dorp naar dorp waar kleine groepen katholieken wonen om te overnachten in de grotere christengemeenschappen.

Zijn levenseinde

In juli 1937 breekt de Japans-Chinese oorlog uit. Op 9 oktober wordt Frans Schraven met zijn 8 metgezellen door het Japanse leger gruwelijk vermoord.

(zie daarvoor het verhaal over het drama)

Zo werd op een heel bijzondere wijze vervuld wat de jonge student Frans Schraven te Parijs zong: 'Accorde leur de marcher sur tes traces et s'il le faut, de mourir pour leur foi'. (O Heilige martelaar, ... schenk hun de kracht om in uw voetstappen te treden en, als 't moet, te sterven voor hun geloof).

Bij de foto: Frans met zijn broers August (18) en Henri (16) te Parijs bij gelegenheid van zijn priesterwijding in 1899.

Wiel Bellemakers c.m. en Vincent Hermans